

ພຣະທຳດານິເອນ - ຕອນທີ ໑ ລາວເຈັດ

ຄວາມຝັນລັບອີກຢ່າງໜຶ່ງ

Jeff Pippenger

2023-12-22

ຄວາມຝັນຄັ້ງທີສອງຂອງເນບູກາດເນັດຊາ ເປັນເຄື່ອງໝາຍເຖິງ "ເວລາແຫ່ງວາລະສຸດທ້າຍ," ເມື່ອຜູ້ນັບສະການສອງຈຳພວກຖືກເອົາໃຫ້ມາ ແລະສືບສວນ "ການເພີ່ມພູນແຫ່ງຄວາມຮູ້" ທີ່ຖືກເປີດຜະນຶກໃນປີ 1798. ຈາກນັ້ນ ດານິເອນຍັງຖືກລະບຸວ່າເປັນ ເບນເຕຊັດຊາ ອີກດ້ວຍ, ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງລະບຸເຖິງລາວວ່າເປັນຊົນຊາດແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າ, ເພາະການປ່ຽນຊື່ໃນຄວາມໝາຍຝ່າຍຄຳພະຍາກອນເປັນເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງຄວາມສຳພັນຕາມພັນທະສັນຍາ. ເນບູກາດເນັດຊາໄດ້ອະນຸຍາດວ່າ ດານິເອນມີການສະຖິດຢູ່ຂອງພຣະວິນຍານບໍ່ຮູ້ສຶກ, ແລະໂດຍອາໄສປະສົບການໃນອະດີດຂອງລາວກັບດານິເອນ ລາວຈຶ່ງຄິດວ່າ "ບໍ່ມີຄວາມລັບໃດ" ຈະເຮັດໃຫ້ດານິເອນລຳບາກ, ແຕ່ຄວາມລັບແຫ່ງຄວາມຝັນນີ້ໄດ້ເຮັດໃຫ້ດານິເອນລຳບາກ.

ໂອ ເບນເຕຊັດຊາ ຫົວໜ້າແຫ່ງພວກນັກວິເສດ ເພາະຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ວິນຍານແຫ່ງບັນດາພຣະເຈົ້າອັນບໍ່ລົ້ນສະຖິດຢູ່ໃນທ່ານ ແລະບໍ່ມີຄວາມລັບໃດເຮັດໃຫ້ທ່ານລຳບາກ ຈົ່ງບອກນິມິດແຫ່ງຄວາມຝັນຂອງຂ້າພະເຈົ້າອັນອ້ອມໄດ້ແທ້ ແລະຄຳຕີຄວາມໝາຍຂອງມັນ. ນິມິດໃນສະໜອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າອ້ອມອນຢູ່ເທິງຕຽງເປັນດັ່ງນີ້: ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນ ແລະເບິ່ງແມ່, ມີຕົ້ນໄມ້ຕົ້ນໜຶ່ງຢູ່ກາງແຜ່ນດິນໂລກ ແລະຄວາມສູງຂອງມັນກໍສູງຫຼາຍ. ຕົ້ນໄມ້ນັ້ນເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນ ແລະແຂງແຮງ ຄວາມສູງຂອງມັນໄປເຖິງຜ້າສະຫວັນ ແລະມອງເຫັນໄດ້ຈົນເຖິງສຸດປາຍແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດ. ໃບຂອງມັນງາມ ແລະຜົນຂອງມັນມີຫຼາຍ ແລະໃນມັນມີອາຫານສຳລັບທຸກສັດ: ສັດບຳແຕ່ງທຸກຊະນິດໄດ້ອາໄສຮົມເງິນໃຕ້ມັນ ແລະນົກແຫ່ງຜ້າສະຫວັນກໍອາໄສຢູ່ໃນກົງງ່າຂອງມັນ ແລະສັບພະເນື້ອໜຶ່ງທັງປວງໄດ້ອາຫານຈາກມັນ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນໃນນິມິດໃນສະໜອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າເມື່ອອ້ອມອນຢູ່ເທິງຕຽງ ແລະເບິ່ງແມ່, ມີຜູ້ຜ້າຍາມຄົນໜຶ່ງ ແລະຜູ້ບໍລິສຸດຜູ້ໜຶ່ງ ລົງມາຈາກຜ້າສະຫວັນ; ທ່ານໄດ້ຮ້ອງດັງ ແລະກ່າວດັງນີ້ວ່າ, ຈົ່ງໃຫ້ຕົ້ນໄມ້ນັ້ນລົງ ແລະຕັດກົງງ່າຂອງມັນອອກ ສະບັດໃບຂອງມັນຖືກ ແລະກະຈາຍຜົນຂອງມັນໃຫ້ກະຈາຍຈະດຸກກະຈາຍ: ໃຫ້ສັດທັງຫຼາຍໝາຍຈາກໃຕ້ມັນ ແລະໃຫ້ນົກທັງຫຼາຍໝາຍຈາກກົງງ່າຂອງມັນ: ແຕ່ເຖິງຢ່າງນັ້ນ ຈົ່ງປະໄວຕໍ່ໄມ້ແລະຮາກຂອງມັນໃນແຜ່ນດິນ ໂດຍມີສາຍຮັດເຫຼັກ ແລະທອງເຫຼືອງ ຢູ່ໃນຫຍ້າອ່ອນແຫ່ງທຸກຊະນິດ; ແລະໃຫ້ມັນຊຸ່ມດ້ວຍນ້ຳຄ້າງແຫ່ງຜ້າສະຫວັນ ແລະໃຫ້ສ່ວນຂອງມັນຢູ່ກັບສັດທັງຫຼາຍໃນຫຍ້າແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກ: ໃຫ້ໃຈຂອງມັນຖືກປ່ຽນຈາກໃຈມະນຸດ ແລະໃຫ້ໃຈຂອງສັດຖືກປະທານໃຫ້ມັນ: ແລະໃຫ້ຈັດກຳນົດເວລາຜ່ານໄປເໝາະເໝາະ. ເລື່ອງນີ້ເປັນໄປຕາມຄຳກຳນົດຂອງພວກຜູ້ຜ້າຍາມ ແລະຄຳຮຽກຮ້ອງນັ້ນກໍຕາມຖ້ອຍຄຳຂອງພວກຜູ້ບໍລິສຸດ ເພື່ອຈຸດປະສົງວ່າ ບັນດາຜູ້ມີຊີວິດຈະໄດ້ຮູ້ວ່າ ພຣະຜູ້ສູງສຸດຊົງປົກຄອງເໝາະອາດຈະຈັກຂອງມະນຸດ ແລະຊົງປະທານມັນແກ່ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ພຣະອົງພໍພຣະທັຍ ແລະຊົງຕັ້ງຄົນຕຳຕ້ອຍທີ່ສຸດໃນບັນດາມະນຸດໄວ້ເໝາະເໝາະ. ນີ້ແມ່ນຄວາມຝັນທີ່ຂ້າພະເຈົ້າອ້ອມ ຄືກະສັດເນບູກາດເນັດຊາ ໄດ້ເຫັນ. ບັດນີ້ໂອ ເບນເຕຊັດຊາ ຈຶ່ງປະກາດຄຳຕີຄວາມໝາຍຂອງມັນ ເພາະວ່ານັກບັນຍາທັງປວງໃນອານາຈັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າອ້ອມບໍ່ສາມາດແຈ້ງຄຳຕີຄວາມໝາຍນັ້ນໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ໄດ້. ແຕ່ທ່ານສາມາດໄດ້ ເພາະວິນຍານແຫ່ງບັນດາພຣະເຈົ້າອັນບໍ່ລົ້ນສະຖິດຢູ່ໃນທ່ານ. ແລ້ວດານິເອນ ຜູ້ຊົງມີຊີວິດ ເບນເຕຊັດຊາ ກໍຕົກຕະລົງຢູ່ລົງໂມງໜຶ່ງ ແລະຄວາມຄິດຂອງທ່ານເຮັດໃຫ້ທ່ານຫວັ່ນໄຫວ. ກະສັດຈຶ່ງກ່າວຂຶ້ນວ່າ, ເບນເຕຊັດຊາ ຢ່າໃຫ້ຄວາມຝັນ ຫຼືຄຳຕີຄວາມໝາຍຂອງມັນ ເຮັດໃຫ້ທ່ານຫວັ່ນໃຈເລີຍ. ເບນເຕຊັດຊາກໍທູນຕອບວ່າ, ນາຍເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າອ້ອມເອີຍ,

ຂໍໃຫ້ຄວາມຝັນນັ້ນຕົກແກ່ພວກທັກຽດຊັງທ່ານ
ແລະຄໍາຕົກລົງຂອງມັນຕົກແກ່ບັນດາສັດຕູຂອງທ່ານ. ດານເອນ 4:9–19.

ດານເອນ “ເປັນທຸກ” ເນື່ອງດ້ວຍນິມິດ ແລະ ຄໍາຕົກລົງນັ້ນ, ເພາະລາວເຂົ້າໃຈວ່າ
ເນບູກາດເນັດຊາອາດຈະບໍ່ໃຈຕໍ່ຄໍາຕົກລົງນັ້ນ; ແຕ່ເມື່ອເນບູກາດເນັດຊາໝູນໃຈໃຫ້ລາວເວົ້າ,
ດານເອນຈຶ່ງມອບຄໍາຕົກລົງແກ່ເນບູກາດເນັດຊາກ່ຽວກັບການພິພາກສາທີ່ຈະມາເຖິງ.
ຄໍາຕົກລົງເຖິງການພິພາກສາທີ່ຈະມາເຖິງນັ້ນ ເປັນສັນຍາລັກແຫ່ງຄໍາຕົກລົງຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ
ຜູ້ທີ່ໄດ້ມາເຖິງໃນເວລາສຸດທ້າຍ ໃນປີ 1798.

ແລ້ວດານເອນ, ຜູ້ທີ່ມີຊື່ວ່າ ເບນເທຊັດຊາ, ກໍຕົກຕະລົງຢູ່ເປັນເວລາໜຶ່ງຊົ່ວໂມງ,
ແລະຄວາມຄົດທັງຫລາຍຂອງທ່ານກໍເຮັດໃຫ້ທ່ານກັງວົນ. ກະສັດຈຶ່ງກ່າວຂຶ້ນວ່າ, ເບນເທຊັດຊາ,
ຢ່າໃຫ້ຄວາມຝັນນັ້ນ ຫລື ຄໍາຕົກລົງຂອງມັນ ເຮັດໃຫ້ທ່ານກັງວົນເລີຍ. ເບນເທຊັດຊາຈຶ່ງຕອບວ່າ,
ນາຍຂອງຂ້ານ້ອຍ, ຂໍໃຫ້ຄວາມຝັນນັ້ນເກີດແກ່ບັນດາຜູ້ທີ່ຊັງທ່ານ,
ແລະຄໍາຕົກລົງຂອງມັນເກີດແກ່ສັດຕູທັງຫລາຍຂອງທ່ານ. ດານເອນ 4:19.

ດານເອນໄດ້ “ຕົກຕະລົງຢູ່ເປັນເວລາໜຶ່ງຊົ່ວໂມງ.” ຄໍາວ່າ “ຊົ່ວໂມງ”
ເປັນໜຶ່ງໃນຫ້າເທື່ອທີ່ຄຳນີ້ປາກົດຢູ່ໃນພຣະທຳດານເອນ ແລະບໍ່ພົບຢູ່ບ່ອນອື່ນໃດໃນພຣະທຳເດີມ. ໃນທຳນິ
ມັນເປັນຕົວແທນແຫ່ງຊ່ວງເວລາທີ່ດານເອນ ຜູ້ຊຶ້ງເປັນຕົວແທນຂອງ “ຜູ້ມີບັນຍາ”
ຜູ້ທີ່ເຂົ້າໃຈການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງຄວາມຮູ້ໄດ້ຕຽມພ້ອມເພື່ອປະກາດຄໍາຕົກລົງຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ
ຜູ້ຊຶ້ງປະກາດການເປີດຂຶ້ນຂອງການພິພາກສາໄຕ່ສວນໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844.
ການຕົກລົງຄວາມຝັນຂອງດານເອນນັ້ນ
ປະກອບມີບ່ອນແຕ່ການປະກາດເຖິງການພິພາກສາທີ່ກຳລັງຈະມາເທົ່ານັ້ນ
ແຕ່ຍັງມີການເອີ້ນໃຫ້ເນບູກາດເນັດຊາຢຸດຢັ້ງຈາກບາບ
ອັນເປັນຕົວແທນຂອງຂ່າວປະເສີດນິລັນດອນຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ. “ຊົ່ວໂມງ” ນັ້ນ ໃນທາງພະຍາກອນ
ຈະຖືກຈັດວາງໄວ້ໃນເວລາແຫ່ງປາຍທຸກໃນປີ 1798 ເມື່ອທູດສະຫວັນອົງທຳອິດເຂົ້າສູ່ປະຫວັດສາດ.
ທູດສະຫວັນອົງທຳອິດໄດ້ເຂົ້າສູ່ປະຫວັດສາດໃນປີ 1798 ເມື່ອສົ້ນສຸດ “ເຈັດເທື່ອ”
ແຫ່ງການແກ້ໄຂຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ໄດ້ນຳມາເຖິງອານາຈັກເໜືອ ໂດຍເລີ່ມຕົ້ນໃນປີ 723 ກ່ອນ ຄ.ສ.

ເພາະວ່າວັນເຫຼັ້ນໄດ້ມຸ່ນວັນແຫ່ງການລົງໂທດ, ເພື່ອສົ່ງທັງບວງທີ່ໄດ້ຂຽນໄວ້ນັ້ນຈະສຳເລັດ.
ແຕ່ວິບັດແກ່ພວກຍິງທີ່ມີຄືນ ແລະແກ່ພວກທີ່ກຳລັງໃຫ້ນົມລູກໃນວັນເຫຼັ້ນນັ້ນ!
ເພາະວ່າຈະມີຄວາມທຸກລຳບາກຢ່າງໃຫຍ່ໃນແຜ່ນດິນ ແລະພຣະພິເລດເໜືອຊົນຊາດນີ້.
ແລະພວກເຂົາຈະລົ້ມລົງດ້ວຍຄົມດາບ ແລະຈະຖືກກວາດຕ້ອນໄປເປັນເຊື້ອໃນທຸກຊາດ;
ແລະນະຄອນເຢຣູຊາເລັມຈະຖືກຊາວຕ່າງຊາດຢຽບຍຳລົງ ຈົນກວ່າເວລາຂອງຊາວຕ່າງຊາດຈະຄົບຖ້ວນ.
ລູກ 21:22–24.

ເນບູກາດເນັດຊາຈະຕ້ອງດຳລົງຊີວິດດ້ວຍຈິດໃຈຂອງສັດເປັນໄລຍະເວລາແຫ່ງການແກ້ໄຂຂອງພຣະເຈົ້າ
ຊຶ່ງໄດ້ຖືກນຳມາເໝືອອານາຈັກອິດສະຣາເອນຜ່ານເໜືອ ເພາະເນບູກາດເນັດຊາເປັນກະສັດແຫ່ງທິດເໜືອ.
ລູກລະບຸໄລຍະເວລາດຽວກັນນັ້ນວ່າເປັນ “ວາລະຕ່າງໆ” (“ວາລະຂອງຄົນຕ່າງຊາດ”), ໃນຮູບພະຫຼຸພິດ,
ເມື່ອທ່ານກຳນົດຈຸດສົ້ນສຸດຂອງການຢຽບຍຳເຢຣູຊາເລັມ.

ແລະພວກເຂົາຈະລົ້ມລົງດ້ວຍຄົມດາບ, ແລະຈະຖືກນຳໄປເປັນເຊື້ອໃນທຸກປະຊາຊາດ;
ແລະນະຄອນເຢຣູຊາເລັມຈະຖືກຄົນຕ່າງຊາດຢຽບຍຳລົງ ຈົນກວ່າເວລາຂອງຄົນຕ່າງຊາດຈະຄົບຖ້ວນ. ລູກ
21:24.

ໃນພຣະທຳພຣະນິມິດ ໄລຍະເວລາທີ່ຄົນຕ່າງຊາດຢຽບຍຳສະຖານນະມັດສະການ ແລະພົນໂຍທາ
ຖືກລະບຸໄວ້ຢ່າງງ່າຍໆວ່າເປັນໜຶ່ງພັນສອງຮ້ອຍຫົກສິບປີ,

ເພາະວ່າຂໍ້ຄວາມນັ້ນພຽງແຕ່ເນັ້ນໜັກເຖິງໄລຍະແຫ່ງການຂົ່ມເຫັງຂອງສັນຕະປາບາ.

ແຕ່ລາວນຳມາອອກພາສາອີ່ຫານນັ້ນ ຈົ່ງລະເວັ້ນເສຍ ແລະຢ່າອັດມັນເລີຍ;
ເພາະວ່າມັນໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ພວກຄົນຕ່າງຊາດແລ້ວ:
ແລະພວກເຂົາຈະຢຽບຢຳນະຄອນບໍລິສຸດຢູ່ໃຕ້ຕົນເປັນເວລາສິບສອງເດືອນ.
ແລະເຮົາຈະປະທານອຳນາດໃຫ້ແກ່ພະຍານສອງຄົນຂອງເຮົາ,
ແລະພວກເຂົາຈະພະຍາກອນເປັນເວລາໜຶ່ງພັນສອງຮ້ອຍຫົກສິບວັນ, ນຸ່ງຫົ່ມກະສອບ. ພຣະນິມິດ 11:2, 3.

ຂໍ້ຄຳເຕືອນທຶດານເືອນໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ເນບູກາດເນັດຊາ
ເປັນຕົວແທນຂອງຄຳເຕືອນເຖິງການພິພາກສາທຶລະມາເຖິງ. ການມາເຖິງຂອງຂໍ້ຄຳເຕືອນນັ້ນ
ໄດ້ຖືກຈັດວາງໄວ້ໃນເຊີງສັນຍາລັກຢູ່ໃນປີ 1798,
ຊຶ່ງເປັນເວລາທີ່ທູດສະຫວັນອົງທຳອິດໄດ້ມາເພື່ອເຕືອນເຖິງການພິພາກສາໄຕ່ສວນທຶກຳລັງເຂົ້າມາໃກ້.
ການພິພາກສາທຶກຶກພະຍາກອນໄວ້ທີ່ຈະຕົກມາເຖິງເນບູກາດເນັດຊາ ໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນການໃຊ້ຄຳວ່າ "hour"
ເປັນຄັ້ງທີສອງໃນບົດທຶສີ.

ສົງໄສທັງປວງໄດ້ບັງເກີດແກ່ກະສັດເນບູກາດເນັດຊາ. ເມື່ອສິ້ນສຸດໄປສິບສອງເດືອນ
ພຣະອົງໄດ້ຊົງດຳເນີນຢູ່ໃນພະລາຊະວັງແຫ່ງອານາຈັກບາບໂລນ. ກະສັດໄດ້ຕັດວ່າ,
"ນັບແມ່ນບາບໂລນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ດອກຫຼື ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ສ້າງຂຶ້ນເປັນທຶປະທັບແຫ່ງລາຊະອານາຈັກ
ດ້ວຍລົດແຫ່ງອຳນາດຂອງເຮົາ ແລະເພື່ອກຽດສະຫງ່າແຫ່ງພຣະສິຣິຂອງເຮົາບໍ?"
ຂະນະທີ່ຖອຍຄຳນັ້ນຍັງຢູ່ໃນພຣະໂອດຂອງກະສັດ ກໍໄດ້ມີສິ່ງໜຶ່ງລົງມາຈາກຜ້າສະຫວັນ ກ່າວວ່າ,
"ຂ້າແຕ່ກະສັດເນບູກາດເນັດຊາ ຖອຍຄຳນັ້ນໄດ້ກ່າວແກ່ທ່ານແລ້ວວ່າ
ລາຊະອານາຈັກໄດ້ພາກໄປຈາກທ່ານແລ້ວ. ແລະພວກເຂົາຈະຂັບໄລ່ທ່ານອອກຈາກມະນຸດ
ແລະທຶຢູ່ອາໄສຂອງທ່ານຈະຢູ່ກັບສັດປ່າໃນທັງນາ; ພວກເຂົາຈະໃຫ້ທ່ານກິນຫຍ້າເໝືອນງົວ
ແລະເຈັດກາລະຈະຜ່ານໄປເໝືອນທ່ານ ຈົນກວ່າທ່ານຈະຮູ້ວ່າ
ອົງສຽສຸດຊົງປົກຄອງເໝືອນອານາຈັກຂອງມະນຸດ
ແລະຊົງປະທານອານາຈັກນັ້ນແກ່ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ພຣະອົງພິພາກສາ." ໃນຊົ່ວໂມງດຽວກັນນັ້ນ
ສົງນັ້ນກໍໄດ້ສຳເລັດລົງເທິງເນບູກາດເນັດຊາ; ແລະພຣະອົງກໍຖືກຂັບໄລ່ອອກຈາກມະນຸດ
ແລະໄດ້ກິນຫຍ້າເໝືອນງົວ ແລະພຣະກາຍຂອງພຣະອົງກໍປຽກຊຸມດ້ວຍນ້ຳຄ້າງແຫ່ງຜ້າສະຫວັນ
ຈົນພຣະເສັ້ນຜົມຂອງພຣະອົງຍາວຂຶ້ນເໝືອນຂົນນົກອິນຊີ ແລະເລັບຂອງພຣະອົງເໝືອນເລັບນົກ.
ດານເືອນ 4:28–33.

ການພິພາກສາທີ່ໄດ້ຖືກພະຍາກອນໄວ້ນັ້ນ ໄດ້ມາເຖິງໃນ "ຊົ່ວໂມງ" ນັ້ນເອງ
ທີ່ເນບູກາດເນັດຊາຍົກໃຈຂຶ້ນສູ່ຄວາມຈອງຫອງ. ການພິພາກສາແບບສິບສວນທີ່ໄດ້ຖືກພະຍາກອນໄວ້ນັ້ນ
ໄດ້ມາເຖິງເມື່ອ "ຊົ່ວໂມງ" ຂອງການພິພາກສາແບບສິບສວນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ລົ້ມຕົ້ນ.

"ຊົ່ວໂມງ" ແຫ່ງການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844 ໄດ້ກໍ່ໃຫ້ເກີດຜູ້ນະມັດສະການສອງພວກ,
ຊຶ່ງຖືກນຳສະເໜີໄວ້ເປັນ "ຜູ້ມີບັນຍາ" ແລະ "ຄົນອະທຳ" ໃນພຣະທຳດານເືອນບົດທີ 12,
ແລະຊຶ່ງຍັງຖືກນຳສະເໜີເປັນ "ສະຫຼາດ" ຫຼື "ໂງ່" ໃນຄຳອຸປະມາເລື່ອງຍິງພົມມະຈາລີສິບຄົນ,
ແລະຊຶ່ງຍັງຖືກນຳສະເໜີເປັນບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການນັບວ່າຊອບທຳໂດຍຄວາມເຊື່ອໃນພຣະທຳຮາບາກຸກບົດທີ
2, ຊຶ່ງຖືກວາງໃຫ້ຕັດກັນກັບບັນດາຜູ້ທີ່ສະແດງລັກສະນະອັນດຽວກັນກັບທີ່ເນບູກາດເນັດຊາໄດ້ສະແດງໃນ
"ຊົ່ວໂມງ" ທີ່ການພິພາກສາຂອງລາວມາເຖິງ.

ຈົ່ງເບິ່ງເຖິງ, ຈິດວິນຍານຂອງຜູ້ທີ່ຍົກຕົນຂຶ້ນນັບທ່ຽງຕັ້ງຢູ່ໃນຕົວເຂົາ;
ແຕ່ຄົນຊອບທຳຈະດຳລົງຊີວິດໂດຍຄວາມເຊື່ອຂອງຕົນ. ຮາບາກຸກ 2:4.

ສອງຈຳພວກໃນແຕ່ລະສາມເສັ້ນໄດ້ຖືກສຳແດງໃຫ້ບາກົດເມືອ "ຊົ່ວໂມງ"
ແຫ່ງການພິພາກສາຂອງພຣະອົງມາເຖິງໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844, ຊຶ່ງເປັນສົງຄົມ "ຊົ່ວໂມງ"
ແຫ່ງການພິພາກສາຂອງເນບູກາດເນັດຊາເປັນຕົວແທນ. ປີ 1798 ແມ່ນຈຸດສູນສຸດຂອງຄວາມພິໄລດ
"ຄົງທຳອິດ" ແຫ່ງ "ເຈດໄທອີ," ເມື່ອລະບົບສັນຕະປາບາໄດ້ຢຸດເຊົາຈະຈະເລີນ,
ເພາະນາງໄດ້ຮັບບາດແຜຮ້າຍແຮງເຖິງຕາຍ.

ແລະກະສັດນັ້ນຈະກະທຳຕາມໃຈປາຖະໜາຂອງຕົນ; ແລະລາວຈະຍົກຕົນເອງຂຶ້ນ,
ແລະຍົກຍ້ອງຕົນເອງເໝືອນພະທຸກອົງ, ແລະຈະກ່າວຖ້ອຍຄຳອັນປະຫລາດຕຳນິພະເຈົ້າແຫ່ງພະທັງຫລາຍ,
ແລະຈະຈຳເລີນຂຶ້ນຈົນກວ່າຄວາມພິໄລດຈະສຳເລັດລົງ:
ເພາະວ່າສົງຄົມໄດ້ຖືກກຳນົດໄວ້ແລ້ວນັ້ນຈະຕ້ອງຖືກກະທຳໃຫ້ສຳເລັດ. ດານເຮອນ 11:36.

ປີ 1844 ແມ່ນຈຸດສູນສຸດຂອງ "ຄວາມພິໄລດ" ຄົງ "ສຸດທ້າຍ":

ແລະທ່ານໄດ້ກ່າວວ່າ, ຈົ່ງເບິ່ງເຖິງ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະໃຫ້ເຈົ້າຮູ້ວ່າ
ອັນໃດຈະເກີດຂຶ້ນໃນບັນຍາຍແຫ່ງຄວາມພິໄລດນັ້ນ; ເພາະວ່າທົດລາອັນກຳນົດໄວ້ຈຸດຈົບຈະມາເຖິງ.
ດານເຮອນ 8:19.

ການນຳໃຊ້ຄຳວ່າ "ຊົ່ວໂມງ" ເປັນຄົງທຳອິດ, ໃນພຣະທຳດານເຮອນ ບົດທີ 4, ເປັນຕົວແທນຂອງປີ 1798;
ຊຶ່ງເປັນຈຸດສູນສຸດຂອງ "ຄົງທຳອິດ" ແຫ່ງພຣະພິໄລດຂອງພຣະເຈົ້າ ຄື "ເຈດໄທອີ"
ທີ່ມີຕຳນານາຈັກອີສະຣາເອນຝ່າຍເໜືອ;
ການມາເຖິງຂອງຂ່າວສານທູດສະຫວັນອົງທຳອິດໃນເວລາແຫ່ງວາລະສຸດທ້າຍ; ແລະການສຶບສູດຂອງ
"ເຈດໄທອີ" ຂອງເນບູກາດເນັດຊາ ໃນ "ຕອນສຸດທ້າຍແຫ່ງວັນທັງຫລາຍ."

ການນຳໃຊ້ຄຳວ່າ "ໂມງ" ເປັນຄົງທຳອິດ ໃນດານເຮອນ ບົດທີ 5 ໝາຍເຖິງປີ 1844;
ຊຶ່ງເປັນຈຸດສູນສຸດຂອງຄວາມພິໄລດ "ຄົງສຸດທ້າຍ" ຂອງ "ເຈດໄທອີ," ທີ່ມີຕຳນານາຈັກພາກໃຕ້ຄື ຢູດາ.
ມັນຍັງເປັນການມາເຖິງຂອງການພິພາກສາສືບສວນ ແລະ ການພິພາກສາສ່ວນຕົວຂອງເນບູກາດເນັດຊາ.

ບົດທຳອິດໄດ້ລະບຸປະຫວັດຂອງຂະບວນການທົດສອບສາມຂຶ້ນ
ແລະໄດ້ກຳນົດການຮັບລົດອຳນາດຂອງຂ່າວສານທູດສະຫວັນອົງທຳອິດໃນວັນທີ 11 ສິງຫາ 1840.
ບົດທີ 5 ເປັນຕົວແທນແຫ່ງການມາເຖິງຂອງຂ່າວສານທູດສະຫວັນອົງທຳອິດໃນເວລາແຫ່ງອະວະສານໃນປີ
1798, ແລະຈະຕ້ອງນຳມາວາງຊ້ອນທັບເທິງບົດທຳອິດ.
ບົດທີ 5 ເປັນຫນັກເຖິງຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ
ແລະຄຳຕອບຂອງມັນເຖິງການພິພາກສາທຳລັງເຂົ້າມາໃກ້, ແລະໄດ້ກຳນົດວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844
ແລະການມາເຖິງຂອງຂ່າວສານທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ.

ຮ່ວມກັນແລ້ວ ພວກມັນເປັນຕົວແທນແຫ່ງການເລີ່ມຕົ້ນ ບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່ຂອງອັດຕະໂນມັດສະໜູນເທົ່ານັ້ນ
ແຕ່ຍັງຂອງສະຫະລັດອາເມຣິກາອີກດ້ວຍ. ບົດທຳອິດຫາບົດທີສາມ
ຍັງກ່າວເຖິງປະຫວັດສາດໃນຕອນສຶບສູດຂອງອັດຕະໂນມັດສະໜູນ ແລະຕອນສຶບສູດຂອງສະຫະລັດອາເມຣິກາ.
ບົດທີ 4 ແລະຄຳພະຍານຂອງເບນຊັດຊາ ກໍ່ສອດຄ່ອງກັບສາມບົດທຳອິດນັ້ນເຊັ່ນກັນ.

ບົດທຳອິດ, ເມື່ອສອດຄ່ອງກັບບົດທີ 5, ເປັນຕົວແທນຂອງການເຄື່ອນໄຫວຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ,
ແລະຂອງປະຫວັດສາດໃນເວລາທີ່ພຣະທຳເອຊະລານເຮອນໄດ້ຖືກເປີດຜະນຶກໃນເວລາສຸດທ້າຍໃນປີ 1798.
ຂ່າວສານທີ່ໄດ້ຖືກເປີດຜະນຶກໃນເວລານັ້ນ ຖືກເປັນສັນຍາລັກໂດຍນິມິດຂອງແມ່ນ້ຳອູລາຍ,
ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງການເພີ່ມພູແຫ່ງຄວາມຮູ້ທີ່ບັນຈຸຢູ່ໃນບົດທີ 4, ແປດ ແລະ ເກົ້າ
ຂອງພຣະທຳເອຊະລານເຮອນ.

ໃນບົດທຳມະດາການຂອງລາດຂອງກະສັດເບນຊັດຊາ ນິມິດໜຶ່ງໄດ້ບາກົດແກ່ຂ້າງນ້ອຍ
ຄືແກ່ຂ້າງນ້ອຍດານເອນ ຫຼັງຈາກນິມິດນັ້ນໄດ້ບາກົດແກ່ຂ້າງນ້ອຍແຕ່ເທືອກອ່ານ.
ແລະຂ້າງນ້ອຍໄດ້ເຫັນໃນນິມິດ; ແລະເມື່ອຂ້າງນ້ອຍເຫັນນັ້ນ ກໍເປັນວ່າຂ້າງນ້ອຍຢູ່ຫຼັງຊາວໃນເພະລາຊະວັງ
ຊຶ່ງຢູ່ໃນແຂວງເອລາມ; ແລະຂ້າງນ້ອຍໄດ້ເຫັນໃນນິມິດ ແລະຂ້າງນ້ອຍຢູ່ຂ້າງແມ່ນ້ຳອູລ. ດານເອນ 8:1, 2.

ບົດທຳມະດາເຖິງບົດທຳມະດາ ທີ່ສອດຄ່ອງກັບບົດທຳມະດາ ເປັນຕົວແທນຂອງຂະບວນການແຫ່ງທຸດສະຫວັນອົງທຳມະດາ
ແລະຂອງປະຫວັດສາດໃນເວລາທີ່ພຣະທຳມະດາດານເອນໄດ້ຖືກເປີດຜະນຶກໃນປີ 1989.
ຂ່າວສານທີ່ໄດ້ຖືກເປີດຜະນຶກໃນເວລານັ້ນ ຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນສັນຍາລັກໂດຍນິມິດແຫ່ງແມ່ນ້ຳຮົດເດເກນ
ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງການເພີ່ມພູມຄວາມຮູ້ທັບໃນບົດທຳມະດາ, ສົບເອັດ ແລະ ສົບສອງ.

ແລະໃນວັນທີ່ຊາວສີຂອງເດືອນທຳອິດ, ໃນຂະນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ຂ້າງແມ່ນ້ຳໃຫຍ່, ຊຶ່ງແມ່ນແມ່ນ້ຳຮົດເດເກນ.
ດານເອນ 10:4

ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ການພິຈາລະນາເຖິງສາຍເຊື້ອຂອງ Nebuchadnezzar ແລະ Belshazzar
ໃນບົດຄວາມຕໍ່ໄປ.

"ມີຄວາມຈຳເປັນທີ່ຈະສຶກສາພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງໃກ້ຊິດຢູ່ຂຶ້ນ. ໂດຍສະເພາະ ພຣະທຳມະດາດານເອນ
ແລະ ພຣະນິມິດ ຄວນໄດ້ຮັບຄວາມໃສ່ໃຈຢ່າງທົ່ວເຄີຍມີກ່ອນໃນປະຫວັດການແຫ່ງພາລະກິດຂອງເຮົາ.
ໃນບາງປະເດັນ ພວກເຮົາອາດຈະມີສິ່ງທີ່ຈະກ່າວນ້ອຍລົງກ່ຽວກັບອຳນາດໂຣມັນ ແລະ ສັນຕະປາປາ,
ແຕ່ພວກເຮົາຄວນດຶງຄວາມສົນໃຈໄປສູ່ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຮູ້ເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະ
ພວກເຮົາຄະສາວົກໄດ້ຂຽນໄວ້ພາຍໃຕ້ການດົນໃຈຂອງພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ.
ພຣະວິນຍານບໍ່ລົງໄດ້ຈັດຮູບເລື່ອງລາວຕ່າງໆໄວ້ຢ່າງນີ້ ທັງໃນການປະທານຄຳພະຍາກອນ ແລະ
ໃນເຫດການທີ່ຖືກພັນລະນາ ເພື່ອສອນວ່າ ຕົວແທນມະນຸດຈະຕ້ອງຖືກເກັບໄວ້ອອກຈາກສາຍຕາ,
ຖືກຊ່ອນໄວ້ໃນພຣະຄຣິດ, ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າແຫ່ງສະຫວັນ ແລະ ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ
ຈະຕ້ອງຖືກຍົກຍ້ອງຂຶ້ນ."

"ຈົ່ງອ່ານພຣະທຳມະດາດານເອນ. ຈົ່ງເອີ້ນຂຶ້ນມາທົບທວນ ແຕ່ລະຈຸດ
ປະຫວັດສາດຂອງບັນດາອານາຈັກທີ່ຖືກນຳສະແດງໄວ້ໃນນັ້ນ. ຈົ່ງເບິ່ງບັນດາລັດບຸລຸດ, ບັນດາສະພາ,
ກອງທັບອັນມີອຳນາດ,
ແລະຈົ່ງເຫັນວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງກະທຳການແນວໃດເພື່ອຫັກລົງຄວາມຈອງຫອງຂອງມະນຸດ
ແລະໃຫ້ສະຫງ່າລາສີຂອງມະນຸດລົງໄປໃນຜົງດິນ.
ມີແຕ່ພຣະເຈົ້າພຽງອົງດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່ຖືກນຳສະແດງວ່າຢູ່ໃຫຍ່. ໃນນິມິດຂອງຜູ້ພະຍາກອນ
ພຣະອົງຖືກເຫັນວ່າຊົງໂຄ່ນລົ້ມຜູ້ປົກຄອງອັນຊົງອຳນາດຜູ້ໜຶ່ງ ແລະຊົງຕັ້ງອົກຜູ້ໜຶ່ງຂຶ້ນ.
ພຣະອົງຖືກເປີດເຜີຍວ່າເປັນພຣະມະຫາກະສັດແຫ່ງຈັກກະວານ
ຜູ້ກຳລັງຈະຊົງສະຖາປະນາອານາຈັກນິວໂນດອນຂອງພຣະອົງ—ຜູ້ຊອບດ້ວຍວັນວານ,
ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່ ແຫ່ງແຫ່ງສະຕິບັນຍາທັງປວງ, ຜູ້ປົກຄອງແຫ່ງບັດຈຸບັນ, ຜູ້ສຳແດງອະນາຄົດ.
ຈົ່ງອ່ານ ແລະເຂົ້າໃຈວ່າ ມະນຸດນັ້ນຍາກຈົນພຽງໃດ, ອ່ອນແອພຽງໃດ, ມີອາຍຸສັ້ນພຽງໃດ, ຫຼັງຜົດພຽງໃດ,
ແລະມີຄວາມຜົດພຽງໃດ ເມື່ອລາວຍົກຈົດວິນຍານຂອງຕົນຂຶ້ນໄປສູ່ຄວາມອະນິດຈັງ."

"ພຣະວິນຍານບໍ່ລົງໂດຍຜ່ານອົຊາຢາໄດ້ຊົງນຳພວກເຮົາໄປຫາພຣະເຈົ້າ, ຄືພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່
ໃນຖານະເປັນເປົ້າໝາຍຫຼັກແຫ່ງການເອົາໃຈໃສ່—ໄປຫາພຣະເຈົ້າຕາມທີ່ຊົງສຳແດງໃນພຣະຄຣິດ.
'ເພາະວ່າ ມີເດັກນ້ອຍຜູ້ໜຶ່ງເກີດມາເພື່ອພວກເຮົາ, ມີບຸດຜູ້ໜຶ່ງຖືກປະທານໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ:
ແລະການປົກຄອງຈະຢູ່ເທິງບ່າຂອງພຣະອົງ: ແລະພຣະນາມຂອງພຣະອົງຈະຖືກເອີ້ນວ່າ ອັດສະຈັນ,
ທິບິກສາ, ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງລົດ, ພຣະບິດານິວໂນດອນ, ເຈົ້າຊາຍແຫ່ງສັນຕິສຸກ' [Isaiah 9:6]."

"ແສງສະຫວ່າງທຳມະດາດານເອນໄດ້ຮັບໂດຍກົງຈາກພຣະເຈົ້າ
ໄດ້ຖືກປະທານໃຫ້ໂດຍສະເພາະສຳລັບວັນສຸດທ້າຍເຫຼົ່ານີ້. ນິມິດທີ່ທ່ານໄດ້ເຫັນຢູ່ແຄມແມ່ນ້ຳອູລາຍ ແລະ

ຮີດເດເກນ ອັນເປັນແມ່ນ້ຳໃຫຍ່ຂອງຊີວິດ ບັດນີ້ກຳລັງຢູ່ໃນຂະບວນການແຕ່ງການສຳເລັດຕາມນັ້ນ, ແລະ ເຫດການທັງປວງທຸກຖືກພະຍາກອນໄວ້ຈະບັງເກີດຂຶ້ນໃນບໍ່ລຳ."

"ຈົ່ງພິຈາລະນາສະພາບການຂອງຊາດຍີວໃນເວລາທີ່ພະຍາກອນຂອງດານເຮັດໄດ້ຖືກປະທານໃຫ້.

ຊົນຊາດອິດສະຣາເອນກຳລັງຕົກຢູ່ໃນຄວາມເປັນເຊື້ອ, ພຣະວິຫານຂອງເຂົາຖືກທຳລາຍ, ແລະການປະກອບພິທີໃນພຣະວິຫານໄດ້ຖືກລະງັບໄວ້.

ສາສະໜາຂອງເຂົາໄດ້ມີສູນກາງຢູ່ໃນພິທີກຳຂອງລະບົບການຖວາຍບູຊາ.

ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ຮູບແບບພາຍນອກກາຍເປັນສິ່ງສຳຄັນສູງສຸດ, ໃນຂະນະທີ່ໄດ້ສູນເສຍຈົດວິນຍານແຕ່ງການນະມັດສະການອັນແທ້ຈິງ.

ການປະກອບພິທີຂອງເຂົາໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ເສື່ອມເສຍໂດຍຂົນທຳນຽມ

ແລະການປະພຶດປະຕິບັດຂອງຄົນຕ່າງສາສະໜາ, ແລະໃນການປະກອບພິທີຖວາຍບູຊານັ້ນ

ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ມີອົງເຫັນເກີນກວ່າເງົາໄປຫາສານະສຳຄັນ. ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຈຳແນກພຣະຄຣິດ,

ຜູ້ຖວາຍບູຊາອັນແທ້ຈິງເພື່ອບາບຂອງມະນຸດ.

ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກະທຳເພື່ອນຳປະຊາຊົນເຂົ້າສູ່ຄວາມເປັນເຊື້ອ,

ແລະເພື່ອລະງັບການປະກອບພິທີໃນພຣະວິຫານ,

ເພື່ອວ່າພິທີກຳພາຍນອກຈະບໍ່ກາຍເປັນຜົນລວມທັງໝົດຂອງສາສະໜາຂອງເຂົາ. ຫຼັກການ

ແລະການປະພຶດຂອງເຂົາຈະຕ້ອງຖືກຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດຈາກຄວາມເປັນຄົນຕ່າງສາສະໜາ.

ພິທີການຕາມລະບຽບໄດ້ຢຸດລົງ ເພື່ອວ່າການຮັບໃຊ້ຈາກໃຈຈະຖືກຟື້ນຟູຂຶ້ນ.

ລັດສະໝີພາຍນອກໄດ້ຖືກນຳອອກໄປ ເພື່ອວ່າຜ່ານວິນຍານຈະຖືກເປີດເຜີຍ." Manuscript Releases, volume 16, 333, 334.